

מ"ת 61325/02/15 - מדינת ישראל נגד אשרף ראפע

בית משפט השלום בעכו

03 מרץ 2015

מ"ת 61325-02-15 מדינת ישראל נ' ראפע(עציר)

61306-02-15

בפני כב' השופטת אביגיל זכריה
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
אשרף ראפע (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד יניב זוהר

המשיב: הובא

הסניגור: עו"ד עאדל דבאח ומר דוחא חאתם מתמחה.

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מונחת בפניי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בהתאם לסעיף 21 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן - חוק המעצרים).

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקה ונשיאת נשק לפי סעיף 144 (א) רישא + 144 (ג)(3) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

על פי הנטען בכתב האישום ביום **18/2/15** החזיק המשיב בביתו בדיר אל אסד באקדח חצי אוטומטי. את האקדח החזיק המשיב כשהוא טעון במחסנית ריקה המתאימה לאקדח מסוגו, עטוף בניילון, ומוסתר בתוך גרב קשורה. את הגרב ובה האקדח הטעון הסתיר המשיב בארגז המצעים של מיטת הוריו בביתו. במעשיו המתוארים החזיק בנשק בלא

רשות על פי דין ואביזרים לתחמושת.

טענות הצדדים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר-

מאחר וההגנה הסכימה לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר הרי שההתייחסות לסוגיות אלה במסגרת ההחלטה תהיה מצומצמת.

לעמדת המבקשת כאשר מדובר בעבירת נשק הכלל הוא מעצר עד תום ההליכים ורק במקרים חריגים יורה בית המשפט על חלופת מעצר. באשר לנסיבות הספציפיות של המקרה טענה המבקשת כי הנשק נמצא כשהוא מוחבא כאשר בצמוד אליו מצויים חלקי נשק מבלי שעלה בידי המבקש להציג הסבר לעניין עצם החזקתו בנשק באופן שיש בו כדי להגביר את המסוכנות הנובעת ממנו.

בדיון שהתקיים ביום 26.2.15 הסכימה ההגנה לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, הגם שחומר הראיות לא צולם על ידה נכון לאותו מועד, וביקשה למקד טענותיה בחלופת המעצר שהוצגה על ידה בדמות מעצר בית מלא בפיקוח בצירוף ערבויות כספיות מתאימות. לעמדת ההגנה, הגם שמדובר בעבירת נשק הרי שהיא נמצאת ברף הנמוך ביותר בשים לב לעבירה המיוחסת וליסוד הנפשי המלווה אותה במקרה זה.

בדיון הוצגו ארבע מפקחות שהן סבתו - אשר בביתה אמור לשהות המשיב במעצר בית - ודודותיו של המשיב.

גם לאחר שמיעת המפקחים המוצעים עמדה המבקשת על טענתה כי בשים לב לסוג העבירה ולנסיבות הספציפיות הקיימות בתיק זה החלופה איננה מתאימה בהיותה קרובה פיזית למקום ביצוע העבירה ובשים לב לכך שהמפקחות המוצעות הן בנות משפחה שנראה כי יטו לגונן על המשיב גם במקרה של הפרת התנאים באופן שמעמיד בספק את מידת האמון שניתן לתת בהן.

לעמדת ההגנה, הגם שכאמור הסכימה לקיומה של עילת מעצר, יש בחלופה המוצעת כדי לאיין את המסוכנות שהוא המבחן הרלבנטי לחלופת מעצר במקרה. ההגנה הציגה פסיקה רבה לעניין שחרור משיבים לחלופת מעצר גם בעבירות מסוג זה, ואף במקרים חמורים יותר - בהם הצטרפו לכך עבירות נלוות - הגם שרוב הפסיקה הייתה בשלב שלאחר קבלת תסקיר שירות מבחן. עוד טענה ההגנה כי ניתן היה להתרשם שמדובר במפקחות המבינות את המוטל עליהן ונכונות לשאת בנטל הנדרש.

דין והכרעה

מאחר וההגנה ביקשה לקיים דיון בטרם עלה בידה לעיין בחומר והגם שהסכימה לקיומן של ראיות לכאורה, בחנתי בעצמי את חומר הראיות שהוגש לעיוני בתיק.

לאחר עיון בחומר אקבע כי אכן קיימות לכאורה ברף הנדרש לשלב זה של ההליך ואף מעבר לכך. הראיות לכאורה נסמכות בין היתר על:

הודאת המשיב בחקירתו כי הוא שנשא את האקדח מהמקום בו מצא אותו, לטענתו, והחביא אותו בארגז המצעים של מיטת הוריו. המשיב בהודאתו מתייחס לפרטים ספציפיים דוגמת מקום הסתרת האקדח, היותו עטוף בניילון ומוסתר בתוך גרב אפורה. להודאתו מצטרפים גם שחזור שבוצע על ידו; מזכרי שוטרים ; חוות דעת ותמונות.

כאמור די באמור כדי לבסס ראיות לכאורה.

לעניין עילת המעצר -

הגם שכאמור גם לעניין זה אין מחלוקת הרי שלמען הסדר הטוב יצוין כי עבירות שעניינן החזקת נשק הינן עבירות המקימות עילת מעצר סטטוטורית שהמסוכנות הנגלית מהמשיב נובעת מעצם העבירה ולא בנקל ניתן לאיינה. כך למשל בבש"פ 6154/10 מדינת ישראל נק' אבו חליל נקבע על ידי בית המשפט העליון כי : **"עבירות נשק הן אכן סוג העבירות המקימות מסוכנות סטטוטורית המצדיקה מעצר עד תום ההליכים בכפוף לחריגים המופעלים במשורה"**.

יחד עם זאת, והדברים ברורים וידועים, בית המשפט נדרש תמיד על פי מצוות המחוקק לבחון חלופת מעצר כאשר כל מקרה צריך להיבחן לגופו בין היתר על פי זהות העושה וטיב המעשה.

בנסיבות המקרה שבפניי יש לתת את הדעת על כך שהמשיב, בחור צעיר, נעדר עבר פלילי אשר הודה במיוחד לו גם אם התקשה לספק הסבר לעצם החזקתו באקדח. העובדה שהמשיב הודה במיוחד לו יש לה נפקות גם בנוגע לקביעת עוצמת עילת המעצר. כך מאחר והיא משליכה הן על הערכת המסוכנות הנשקפת מהמשיב והן לעניין עילות המעצר האחרות דוגמת שיבוש הליכי משפט והימלטות מן הדין, שגם הן הועלו בבקשת המבקשת.

הגם שצודקת המבקשת בטיעונה הכולל באשר למסוכנות נגלית מעצם אופי העבירה הרי שיש לבחון האם בחלופת המעצר המוצעת יש כדי לאיין את המסוכנות הספציפית או להפחיתה בצורה משמעותית באופן שמצד אחד יגשים את תכליות המעצר ומנגד יביא לפגיעה מידתית בזכויות המשיב בשים לב לשלב בו מצוי ההליך.

בדיון שהתקיים שבפניי שמעתי את ארבע המפקחות המוצעות בעניינו של המשיב.

אציין כי התרשמתי לטובה מכל ארבע המפקחות.

מדובר בנשים נורמטיביות, המודעות לתפקידן ויכולות לשמש דמויות סמכותיות עבור המשיב. לעניין היות המפקחות קרובות משפחה הרי שדומה כי ברוב המקרים מפקחים במעצר בית מלא הם בני משפחה ואין בכך בהכרח כדי ליצור טעם לפגם ועיתים אף להפך - העובדה כי מדובר בבני משפחה (לרבות סבתו של המשיב) עשויה דווקא להגביר את מחויבותו לשמירת התנאים. ניכר היה במקרה זה כי המפקחות רוצות בטובתו של המשיב דווקא באספקט הנוגע לשמירת המסגרת ומניעת התדרדרות נוספת ולא דווקא במישור של הקלה עמו במקרה של הפרת תנאי שחרור ובכל מקרה בכוונתי לקבוע תנאים נוספים אשר יהדקו את החלופה המוצעת.

יצוין כי נוכח התרשמותי הבלתי אמצעית מהמפקחות ומכלול נסיבות העניין לרבות עברו הנקי של המשיב והודאתו במיוחס לו לא מצאתי כי יש מקום להסתייע בעניין זה בשירות המבחן (ר' לעניין זה בש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל פורסם בגבו, החלטה מיום 10.12.14).

אשר על כן אני מורה על שחרור המשיב בתנאים הבאים :

1. המשיב ישהה בתנאי מעצר בית מלא בבית סבתו, גב' דבאח פאטמה, בפיקוחה ובפיקוחן לסירוגין של יתר המפקחות באופן שבכל עת תשהה עם המשיב אחת המפקחות.
 2. המשיב יחתום על התחייבות עצמית בסך ₪ 6,000 וכן תיחתם ערבות בסכום זהה על ידי כל אחת מהמפקחות.
 3. תופקד הפקדה כספית במזומן על סך של ₪ 5,000.
- רק עם מילוי תנאי השחרור יוכל המשיב להשתחרר.
- הוסבר למשיב, למפקחות ולסניגור שכל הפרה תתקבל בחומרה.

ניתנה והודעה היום י"ב אדר תשע"ה, 03/03/2015 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה , שופטת